

HİLAL KARADENİZ

SİS

Cehennemın yakıcı ateşini sırtlayan ruhlarımıza cennetin serin güzelliği ağır gelir. Acıyla açılan yaralar ancak öfkeyle dağlanıp iyileşir. Döktüğümüz ya da dökülmesine sebep olduğumuz her bir gözyaşı benzin olup ruhumuzun yakıcı ateşine damlar. Biz ise yalnızca bunu izleriz.

Baktıklarımız ile gördüklerimiz arasında dağlar kadar fark varken biz neyin davasını görmekteyiz? Sessizlik kılıçtan keskin ancak bir ok gibi hedefi olan kalbimizde saklı. Susuyoruz ve sustukça kaybolduğumuzun farkında dahi değiliz. Geçmiş tıpkı bir yılanın derisini bırakması gibi düşmüyor yakamızdan. Ne üzücü...

Görüşümüzü kaplayan büyük, gri bir sis var. Sisin ardında ise bilinmezlik ebedi bir hüküm sürmekte, kendine ait korku imparatorluğunda. Buna itiraz edebilecek cesarete sahip biri ise ne yazık ki yok aramızda. Herkesin tek derdi kendisi olmuş şu sıralar.

Gerçekler ve yalanlar... Hayaller ve hayal kırıklıkları...

Ruhlar ve acılar birbirine sıkıca dolanmış gökyüzünde, fark ettiniz mi hiç? Kördüğüm oldukları noktadan ise kanlar damlıyor yeryüzüne yavaş yavaş. Gökyüzündeki bu senfoni yalnızca acı getirmekte, zaten yeterince kötü olan rüyalarımıza. Her birinin yarattığı koca bir boşluk var içimizde. Boşluk ise yalnızca kan ve gözyaşı ile dolu. Parmaklarımızın arasından usulca kayıp giderken düşlerimiz neden yalnızca izlemeyi seçeriz? Sisin ardına geçmek bir adımımıza bakarken ne diye geride durmayı tercih ederiz? Oysa ruhumuz istemez mi hayallerimizin gerçek olduğu bir dünyaya doğru özgürce kanat çırpmayı?

Hadi artık. Zamanının daralıyor, görmüyor musun? Tik tak... Tik tak... Tik...Tak! Saatin gece yarısını vurduğu bu saatte neden halâ uyanıksın? Neden halâ acı çekiyor kalbin? Mantığın nerede, *Kırık Ruhlu*'m? Önüne bakmalısın şimdi. Geçmiş, asla geçmeyecek ve zaman hiçbir zaman senin çaren olmayacak. O yara asla kapanmayacak. Ancak geçmişi geleceğe evriltmek yalnızca senin elinde. Zamanı lehine çevirme vaktin gelmedi mi sence de? Kanayan yarayı sürekli deşmek, onu iyileştirmeyecek. Aksine her şeyi daha da kötü yapacak. Bu yüzden izin ver başkalarına. Saramadığın yarayı sarsınlar. Şimdi sil o gözyaşlarını ve bırak ruhun yavaş yavaş iyileşsin. İçinde yanan cehennem ateşine benzin dökmek de neyin nesi? Mazoşist isteklerinin ruhunu kana bulamasına izin verme ve kalk yerinden.

Bağırmalısın. Bağırmalısın ki sisin ardında ne olduğunu öğrenebilesin. Bağır, *Kırık Ruhlu*'m. Avazın çıktığı kadar, boğazın parçalanana kadar ve hatta kendi sesinde kaybolana kadar bağır. Öyle bir bağır ki zihnindeki tüm sesler susup senin acını dinlesin. Acın somutlaşıp sesin ile dışarı çıksın ve korkunu yen! Gerisi daha kolay. İnan bana. Bir kar topunun çığa dönüşmesi kadar hızlı olacak her şey. Korkun ve acın akıp gittiği zaman ruhundan, geriye dönüp bakacaksın.

Ve sis, orada olmayacak.